

Antti Tahvanainen

PRINSSIN ULKOASU

Kirjankansi- ja nettisivukuvituksia fantasiakirjalle

Opinnäytetyö
Graafinen muotoilu

2017

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tekijä/Tekijät Antti Tahvanainen	Tutkinto Muotoilija (AMK)	Aika Maaliskuu 2017
Opinnäytetyön nimi Prinssin ulkoasu Kirjankansi- ja nettisivukuvituksia fantasiakirjalle		35 sivua 2 liitesivua
Toimeksiantaja Anu Kuusenoksa, Scarabe Kustannus Oy		
Ohjaaja Lehtori Tarja Brola		
Tiivistelmä Tämän opinnäytetyön aiheena on Anu Kuusenoksan Prinssi jolla ei ollut sydäntä -nimisen vampyyreistä kertovan fantasialajityypin kirjan kansikuvituksen suunnittelu ja toteutus, sekä lisäksi kannen tyyliin perustuvien kuvitusten tuottaminen kirjaa mainostaville nettisivuille. Kirjan kohderyhmänä toimivat nuoret sekä nuoret aikuiset, lisäksi kustannuksen ja julkaisun hoitaa Scarabe Kustannus Oy. Suunnittelutyön tavoitteena oli moninaisten versioiden ja palautteen avulla luoda kyseiselle kirjalle sen sisältöä vastaava ja itse kirjailijaa sekä kustantajaa mahdollisimman hyvin miellyttävä kokonaisuus, mutta myös ottaa huomioon kirjan kaupallinen luonne ja kohderyhmä. Nettisivujen kuvitusten tavoitteena taas oli toisaalta toimia lisähoukutteena, mutta myös syventää ja laajentaa kirjaan liittyvää visuaalista maailmaa. Kannen suunnittelutyön aikana tutkittiin kansien yleistä merkitystä niin funktionaalisesta kuin kaupallisesta näkökulmasta, sekä kirjan kannen ja sisällön välistä intersemioottista suhdetta. Lisäksi työssä havainnoitiin kirjan aihepiiriä vastaavia erilaisten teosten kansia ja muita kuvituksia, sekä perehdyttiin vampyyreihin folkloristiikan ja viihteen osana. Työn tuloksena syntyivät kirjankannet, joita käytetään syksyllä 2017 julkaistavassa kirjassa, sekä nettisivut, jotka julkistetaan jokin aika ennen itse kirjaa. Kuusenoksan tarkoituksena on luoda kirjalle jatko-osia, joiden kansikuvitukset hän haluaisi minun myös tekevän näiden tullessa ajankohtaisiksi. Myös nettisivuja käytetään tarvittaessa päivitettyinä jatkossakin muiden kirjojen mainostamiseen.		
Asiasanat kirja, kirjankansi, kansikuvitus, kuvitus, fantasia		

Author (authors)	Degree	Time
Antti Tahvanainen	Bachelor of Design	March 2017
Thesis Title		
Appearance of Prince Book Cover and Website Illustrations for Fantasy Novel		35 pages 2 pages of appendices
Commissioned by		
Anu Kuusenoksa, Scarabe Kustannus Oy		
Supervisor		
Tarja Brola, Senior Lecturer		
Abstract		
The objective of this thesis was to design a book cover and website graphics for a fantasy novel called <i>Prinssi jolla ei ollut sydäntä</i> ("Prince who had no heart"). The goal was to create a set of illustrations and designs that would correspond to the story and please the author and the publisher Scarabe Kustannus Oy, also taking the book's target audience into account. During the design process, the function and commercial nature of a book cover was studied, as was the intersemiotic relationship between the contents and the cover of a book. Additionally, the fantasy genre was examined, specifically vampire fantasy genre, and the covers of other books and publications of the same genre. The results of this process were the covers of the book that will be published in fall 2017, and the graphics for the website. The use of the website will continue in the future as more books of the series are published, the covers of which will be designed by the author of this thesis.		
Keywords		
book, book cover, cover illustration, illustration, fantasy		

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	TUTKIMUS.....	6
2.1	Tutkimuskysymykset.....	6
2.2	Ajatuskartta.....	6
2.3	Tutkimusmenetelmät.....	7
3	KIRJAN JA KUVITUSTEN AIHE.....	8
3.1	Fantasiakirjallisuus ja vampyyrit.....	8
3.2	Prinssi jolla ei ollut sydäntä.....	11
4	KIRJAN KANNET.....	13
4.1	Mikä on kirjan kansi.....	15
4.2	Vampyyrikirjallisuuden kannet.....	16
5	KUVITUKSEN SUUNNITTELU JA TOTEUTUS.....	19
5.1	Idean hakeminen ja mallien esittely.....	19
5.2	Lopputulokset.....	25
5.3	Nettigrfiikka.....	27
6	JOHTOPÄÄTÖKSET JA YHTEENVETO.....	29
7	POHDINTA.....	31
	LÄHTEET.....	33

KUVALUETTELO

LIITTEET

Liite 1. Valmiit kannet

Liite 2. Nettisivubanneri

1 JOHDANTO

Kun keväällä 2016 aloin viimein kunnolla pohtia tulevaa opinnäytetyötä, en vielä kolmenkaan vuoden opiskelun jälkeen tiennyt, millaisen aiheen haluaisin. Kesän erinäisten henkilökohtaisten ja työharjoitteluprojektien parissa työskenneltyäni päädyin siihen tulokseen, että jonkinlaisten kirjan kansien suunnittelu olisi paras vaihtoehto: Niissä pystyisi yhdistämään kuvituksen ja tekstin yhdeksi kokonaisuudeksi, jonka tutkimiseen löytyy paljon monenlaista materiaalia.

Sain sitten lokakuussa silloisen Kyamkin kautta viestin mahdollisesta opinnäytetyön aiheesta: Lähettäjä oli kirjailija Anu Kuusenoksa, joka kaipasi kuvituksia syksyllä 2017 ilmestyvän kirjansa nettisivuille. Kuusenoksan kirjan kustantaja, Scarabe Kustannus oli maininnut, että näiden kuvitusten visuaalista ilmettä käyttäen voisi luoda myös kansikuvan tulevalle kirjalle.

Prinssi jolla ei ollut sydäntä -kirjasta oli Scarabe Kustannuksen nettisivuilla jo pieni takakansiteksti, jonka perusteella katsoin projektin olevan itselleni juuri sopiva: Olin viime syksyn aikana haaveillut mahdollisuudesta tehdä oman tyylini ja tutun aihepiirini kuvituksista jonkinlaisen opinnäytetyön, ja nyt minulla oli melkein vahingossa juuri tällainen projekti.

Viestiteltyäni Kuusenoksan kanssa, ja saatuamme hyväksynnän Scarabe Kustannukselta, päätimme että on paras tehdä ensiksi kansikuva, jonka pohjalta sitten voisi alkaa luoda kuvituksia nettisivuja varten. Nettisivut ovat Kuusenoksan oma sivuprojekti, mutta kansikuvitus tulee hyväksyttävä Scarabe Kustannuksella, joka myös painattaa kirjan.

Kaikessa lyhykäisyydessään kirja, josta on myöhemmin tarkoitus muodostua kirjasarja, kertoo Aurora-nimisestä tytöstä, joka joutuu sattumalta vampyyrien verilinjosten monimutkaiseen ja synkkään maailmaan. Tällaiset mystiset ja jopa mytologiset aiheet ja aihepiirit ovat hyvin lähellä sydäntäni, joten vaikka en ole suoranaisesti "vampyyrifani", on minun helppo päästä sisälle tämän kaltaiseen visuaaliseen maailmaan.

Koska projektin ja opinnäytetyön aihe on hyvin kiinnostava ja itseäni lähellä, melkeinpä jotain mitä teen vapaa-ajallani, toivonkin että se kehittää taitojani kuvituksessa ja sommittelussa, sekä asiakkaan kanssa toimimisessa ja kommunikoimisessa.

2 TUTKIMUS

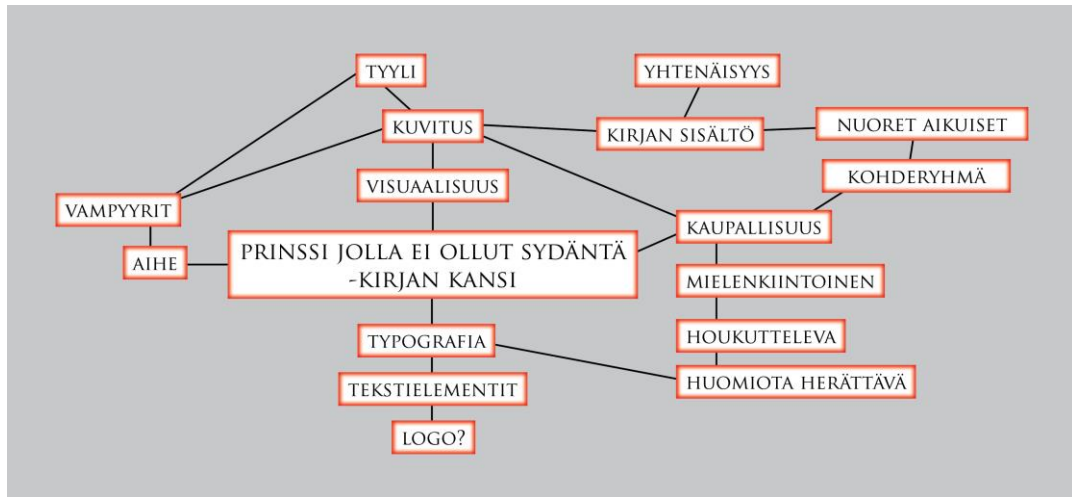
2.1 Tutkimuskysymykset

Jo projektin alussa tiesin sen luonteesta johtuen päämääräisen kysymyksen, johon pohdinnan ja tutkimuksen kautta halusin löytää vastauksen: Millaiset kirjankannet ja nettiin tulevat kuvitukset ovat hyviä ja toimivia tälle kirjalle? Millaisia ovat kuvitukset, jotka samalla toteuttavat tehtävänsä markkinoinnin osana, mutta myös käyvät yhteen kirjailijan mielikuvan kanssa?

Vastatakseni projektin kannalta tärkeimpään kysymykseen minun oli kuitenkin selvitettävä, millaisia hyvät ja toimivat kansikuvitukset ja kirjankannet ovat. Tämän selvittämistä taas auttoi aihepiirin muiden vastaavanlaisten teosten kirjankansien tutkiminen. Keräämällä tietoa kirjan aiheesta ja kirjankansista yleisesti, sekä soveltamalla sitä vaaditulla tavalla, sain ennen kaikkea ideoita tähän suunnitteluprosessiin, mutta myös tuleviin projekteihin.

2.2 Ajatuskartta

Lähdin liikkeelle tähän opinnäytetyöprojektiin keskittymällä päämääräisesti kirjan kansiin, sillä muut kuvitukset pohjautuisivat niihin. Tutkimalla ja pohtimalla siis niihin liittyvän työn kokonaisuutta ja ulottuvuuksia, pystyisin vastaamaan kysymykseen: Mitä oikeastaan olen tekemässä? Tätä pohtimisprosessia helpottaakseni kasasin kuvan 1, s. 7 ajatuskartan.

Kuva 1: Projektin ajatuskartta (Tahvanainen 2017)

Selvittämällä tämän asian itselleni, pystyin helpommin miettimään, minkälaisia asioita minun pitää ottaa huomioon niin itse kuvituksia tehdessäni kuin tehdessäni projektin tutkimusta. Rakentamalla tällaisen visuaalisen mallin pohdintani pohjalta, sain vielä paremman kuvan projektista, sen osista ja päämääristä.

2.3 Tutkimusmenetelmät

Tässä opinnäytetyössä kuvaan Prinssi jolla ei ollut sydäntä -kirjan kansien ja nettigrafiikan suunnitteluprosessia, sekä tutkin myös kirjan aihepiiriä, fantasia- sekä vampyyreihin liittyvää kirjallisuutta, ja kirjojen kansia yleisesti.

Ennen varsinaista suunnitteluprosessia, keräsin itselleni mahdollisesti tarpeelliseksi näkemääni lähdemateriaalia hakemalla aineistoa asiasanoilla, sekä omien aiheeseen liittyvien ennakkotietojen avulla. Vertailin näitä löytämiäni aineistoja toisiinsa varmistuakseni, että käyttämäni lähteet olisivat mahdollisimman luotettavia. Huomasin kuitenkin, että eritoten kansantaruihin ja myytteihin liittyvät lähteet saattoivat olla kirjoittajasta riippuen suhteellisen subjektiivisia. Tämä ei ollut kuitenkaan kovin suuri ongelma, kun pystyin vertailemaan lähteitä toisiinsa.

Varsinaisen suunnitteluvaiheen aikana vertailin omia tuotoksiani vastaavan aihepiirin erilaisiin teoksiin, havainnoiden yhtäläisyyksiä ja eroavaisuuksia. Aineistona toimivat aikaisemman aineistohaun tuloksena löytyneessä lähde-

teriallissa mainitut kirjat ja niiden kansien eri versiot, sekä oman henkilökohtaisen ennakkotiedon avulla haetut, malleiksi kelpaavat kirjojen ja muiden teosten kannet.

Lisäksi talletin suunnitteluprosessin aikana syntyneitä väliversioita ja keskusteluja, jotka lopuksi kokosin projektiportfolioksi. Portfoliossa kävin tarkemmin läpi eri työvaiheita ja niiden aikana syntyneitä ideoita sekä ajatuksia.

3 KIRJAN JA KUVITUSTEN AIHE

3.1 Fantasiakirjallisuus ja vampyyrit

Fantasialle ja fantasiakirjallisuudelle löytyy monenlaisia määritelmiä, mutta yksi yhteinen ja tärkein määrite on jonkinlainen yliluonnollisuuden painotus teknologian sijaan. Monet tarinat lisäksi lainaavat tapahtumapaikakseen ja -ajakseen myyttiseksi muokattua menneisyyttä, esimerkiksi keskiaikaista Eurooppaa. (Malatesta 2014.)

Toinen suhteellisen toimiva määritelmä fantasialle on jokin, minkä olemassaololle ei ole todistetta. Vaikka taikuudella ja fantastisilla olennoilla onkin oma historiansa ihmisten keskuudessa, niiden olemassaololle ei ole konkreettisia todisteita. (Martinez 2014.)

Kansantarujen, satujen ja myyttien voi ajatella olevan eräänlaisia fantasian esimuotoja, ja monet fantasiatarinat ovatkin ottaneet pohjaiseen elementtejä ja aiheita aikaisemmin puhuttuna perimätietona kulkeneista tarinoista. Grimmin veljesten Jacobin (1785 -1863) ja Wilhelmin (1786 -1859) koontityö näiden kansantarujen parissa olikin tärkeä merkkipaalu fantasiakirjallisuudelle, sillä viimeinkin nämä fantastiset tarinat kirjoitettiin muistiin. Näiden Grimmin veljesten kokoelmien voidaan myös katsoa innoittaneen Hans Christian Andersenin (1805 -1875) kirjoittamaan perinteisten kansantarujen tyyliä, mutta itse kuvitelluista aiheista ja tarinoista. (Westmoreland-White 2009.)

Fantasiakirjallisuuden alkua on kuitenkin hankala määritellä ja Grimmin veljesten ja Andersenin teoksetkin ovat suhteellisen tuoreita historian mittakaa-

vassa, ottaen huomioon, että esimerkiksi muinaisen Kreikan jumalmyytit voidaan laskea joko suoraan fantasiaksi tai sen edeltäjiksi (Martinez 2014). Määrittelemällä niin sanotun nykyajan alkamaan renessanssin ja uskonpuhdistuksen ajoista 1500-luvulla, voikin sanoa, että aikaisimpia moderneja fantasiakirjailijoita oli Edmund Spenser (1552 -1599). Spenserin Tudor-perhettä allegorisesti ylistävä eepinen runoteos *The Faerie Queene* voidaan näin luokitella yhdeksi ensimmäisistä fantasiateoksista. (Westmoreland-White 2009.)

Myös muut aikakauden kirjailijat käyttivät fantasiaelementtejä teoksissaan, yhtenä näistä itse William Shakespeare, jonka näytelmissä esiintyi paljon yksittäisiä yliluonnollisia ja mielikuvituksellisia hahmoja ja tapahtumia: esimerkkinä Hamletin isän haamu ja Macbethin kolme noitaa monien muiden lisäksi. (Westmoreland-White 2009.)

1700-luvulla fantasia jäi valistuksen ajan empirismin ja realismin jalkoihin, mutta tätä kautta erottui hiljalleen omaksi kirjallisuuden lajikseen, ja 1800-luvulla olikin jo oma itsenäinen ja erillinen lajityyppinsä. Niin kutsuttuna viktoriaanisena aikana fantasia- ja kauhukirjallisuuden rajat olivat kuitenkin epäselvät, sillä monet kirjailijat yhdistelivät näiden kahden lajityypin elementtejä haluamallaan tavalla. (Westmoreland-White 2009.)

Tunnetuimpia näistä 1800-luvun ja 1900-luvun alun ”kauhufantasiakirjailijoista” olivat Mary Shelley (1797-1851), Bram Stoker (1847-1912) ja Edgar Allan Poe (1809-1849), joiden romaanit yhdistivät saumattomasti kauhun eri muotoja yliluonnollisiin ilmiöihin ja olioihin. Jotkut heidän romaaneistaan, kuten Shelley’n 1818 ilmestynyt *Frankenstein* ja Stokerin 1897 ilmestynyt *Dracula*, jäivät lopulta elämään eri muodoissa ja inkarnaatioissa populaarikulttuuriin. (Westmoreland-White 2009.)

Frankensteinin hirviöstä ja Draculasta tuli niin kauhukirjallisuuden kuin myös erilaisten viihteen muotojen arkkityypillisiä hirviöhahmoja, ikään kuin esikuvia, ja erilaisia ”Draculoita” voikin nähdä siellä täällä ripoteltuna videopeleihin, elokuvaan, sarjakuviiin ja muunkinlaiseen kirjallisuuteen. Vaikka Vlad ”Seivästäjä” Tepesin legendoihin perustuva kreivi Dracula ei olekaan ensimmäinen kirjallisuudessa esiintynyt vampyyri, on hän kuitenkin selvästikin tunnetuin.

Bram Stokerin Dracula ei kuitenkaan ollut ensimmäinen kirjallisuudessa tai tarinoissa esiintynyt vampyyri, vaan niiden kaltaisia olentoja on esiintynyt kansantaruissa ja myyteissä jopa yli 6000 vuoden ajan. Ensimmäisiä tällaisia vampyyriin verrattavia olentoja ovat olleet muinaisen Mesopotamian edimmut, väärin haudatut ihmiset, jotka imivät uhreikseen joutuneiden verta ja elämänoimaa. Samankaltaisia hirviöitä löytyy pitkin historiaa lähes kaikista eri kulttuureista. (Taylor 2009, 61.)

Modernimpi ja tunnetumpi vampyyri juontaa kuitenkin juurensa 500-luvun slaavilaiseen Keski- ja Itä-Eurooppaan sekä Balkanille, josta se vähitellen levisi ympäri Eurooppaa, saavuttaen jopa eräänlaisen "hulluuden" 1700- ja 1600-luvuilla. Näihin aikoihin kaikilla kansoilla oli omanlaisensa versiot vampyyreistä ja niihin liittyvistä taruista. Laajasta levinneisyydestä huolimatta osat niiden piirteistä olivat suurimmaksi osaksi samankaltaisia. Kuitenkin vasta 1819 julkaistussa John Polidorin novellissa Vampyyri esiintyi viimein ensimmäinen sivistynyt moderni vampyyri, lordi Ruthven. Lordi kuvataan novellissa salaperäisenä mutta jokseenkin helposti erilaisiin syntisiin houkutuksiin lankeavana herrasmiehenä, jonka pimeä salaisuus kuitenkin paljastuu lopulta lukijalle. Lordi Ruthven ei kuitenkaan ollut viehättävä, vaan hänen kuvattiin näyttävän melkein vainajalta. (Taylor 2009, 70.)

Mielikuva moderninkaltaisesta vampyyristä on siis hyvinkin erilainen verrattuna aikaisempiin versioihin; vaikka edelleenkin on kyse epäkuolleesta vertajuovasta olennosta, tietyt ominaisuudet ja etenkin niihin suhtautuminen on muuttunut radikaalisti. Aikaisemmin vampyyrit olivat lähinnä kristinuskon opeista poikenneita tai jopa niitä vastustaneita demoninkaltaisia entisiä ihmisiä, mutta nykyään vampyyrit voidaan nähdä jopa traagisina, normaalista elämästä joko karkotettuina tai karanneina mutta romanttisina ja jopa monella tavalla viehättävinä hylkiöinä. Jopa itse Dracula on muun muassa nähty aikojen saatossa valkokankaalla Max Shreckin esittämänä hirviönä, muun muassa Bela Lugosin ja Christopher Leen charmikkaana ja huoliteltuna muukalaisena sekä Gary Oldmanin hyvin vanhana miehenä. (Taylor 2009.)

Tämä olemuksen muuttuminen näyttää tarkoittaneen myös, että vampyyrejä oli nyt mahdollista käyttää muissakin kirjallisuuden lajityypeissä. Ne eivät enää

olleetkaan vain kauhukirjallisuuden hirviöitä, vaan myös eräänlaisen normaalisti romantiikasta poikkeavien tarinoiden päähenkilöitä, jopa ihastuksen kohteita. Joules Taylor (2009, 12-14) kertookin kirjassaan, että yksi syy niin sanottuun vampyyriromantiikkaan on näiden traaginen olemus, joka herättää joissain naisissa heidän hoivaviettinsä. Toisaalta hän myös mainitsee vampyyreiden tietynlaisen kapinallisuuden yhteiskunnan normeja vastaan, jolloin näistä tulee ikään kuin toivon symboleita kapinallishenkisille.

Vampyyrit ovat kuitenkin loppujen lopuksi taitavia ja tarkkoja metsästäjiä, ja Taylor (2009, 12-14) ehdottaakin että uhriksi joutuminen on tietyllä tapaa merkki erikoisuudesta; vampyyri on päättänyt uhrin olevan ravinnoksi sopiva, eli siis terve ja elinvoimainen. Toisaalta näin uhrin ja vampyyrin välille syntyy eräänlainen symbioosi, jossa vampyyri on riippuvainen uhrin elinvoimasta. Tämä riippuvuus, etenkin yhdistettynä kuolemattomuuteen, voikin tuntua romantiikan tyyliin kuvattuna hyvinkin viettelevältä kokemukselta; vampyyrin pimeä ja vääristynyt, mutta sitäkin intohimoisempi rakkaus näyttäisikin olevan merkittävä syy vampyyriromantiikan yleistymiselle.

Ihminen on aina tuntenut vetoa kiellettyihin asioihin, ja kokemuksesta voin sanoa, että fiktio on yksi parhain tapa saavuttaa jonkinlainen katharsis sellaisten asioiden kanssa, joita ei muuten voisi kokea. Mikä olisikaan kielletympää, kuin yhdistelmä elintärkeän veren juomista, kuolemaa ja epäkuolemaa, sekä tyylikkäitä mutta pimeitä olentoja, jotka voivat viedä ihmisen mukanaan omaan tuntemattomaan ja jopa kiihottavan vaaralliseen maailmaansa. (Taylor 2009.)

3.2 Prinssi jolla ei ollut sydäntä

Kuusenoksan tulevan kirjasarjan ensimmäinen osa alkaa ja keskittyy nuoreen tyttöön nimeltä Aurora, joka tapaa suhteellisen epäonnisten olosuhteiden kautta myöhemmin vampyyriksi paljastuvan Judaksen. Kohtaamisen seurauksena Aurora joutuu osaksi vampyyrien verilinjosten ja hierarkioiden myllerrykseen, ja näin saa kokea näiden erilaiset ominaisuudet niin kaukaa kuin erittäin läheltä.

Vaikkakin Aurora, sekä myös Judas, ovatkin keskeisimpiä hahmoja, kertoo kirja myös tarinaa Bardiyasta, ja Kuusenoksan pyynnöstä hän onkin etu- ja

myös takakannessa näkyvä hahmo. Bardiya on historiallinen henkilö, ja hänet tunnetaan myös nimellä Smerdis (Dandamayev 1988).

Prinssi Bardiya oli Kyyros Suuren poika, ja Kambyses II:n nuorempi veli. Molemmat näistä olivat aikanaan Persian kuninkaita, ja kuuluivat Akhaimenidien hallitsijasukuun, joka oli vallassa noin 700–550 eKr (Schmitt 1983). Bardiyän historiasta ja kuolemasta on monenlaisia lähteitä, mutta ne ovat suurimmaksi osaksi samankaltaisia. Prinssi jolla ei ollut sydäntä -kirjan kannalta tärkeää on kuitenkin hänen kiistanalainen kuolemansa: Bardiyän kerrotaan olleen fyysisesti hyvässä kunnossa, ja isänsä Kyyroksen suosikki, vaikka hänen veljensä Kambyses II perikin kuninkuuden. Kambyses II näki kuitenkin unta Bardiyasta kuninkaanistuimella, ja päätti tästä pelästyneenä tappaa tämän salassa. Monet lähteet kertovat kuitenkin maagista, joka huijasi ihmisiä luulemaan olevansa Bardiya. Tämä huijari nousi kapinaan Kambyses II:sta vastaan, ja lopulta päätyi hallitsemaan Persiaa. (Dandamayev 1988.)

Tapahtumien oikeasta kulusta ei vielääkään ole täyttä selvyyttä, ja joidenkin lähteiden mukaan huijari oli ihan oikeasti prinssi Bardiya. Kirjan tarinassa tätä epäselvyyttä käytetäänkin hyväksi, ja historiallisia lähteitä käyttäen Bardiyän tarina kirjoitetaan osittain uusiksi: Ennen kuin Kambyses II ehtii murhauttamaan Bardiyän, kohtaa tämä oudon muukalaisen nimeltä Farid, joka yliluonnollisilla voimillaan vaikuttaa tappavan Bardiyän. Hän kuitenkin palaa myöhemmin tajuihinsa, ja yllättäen selviää murhayrityksestä. Bardiyasta on siis tullut vampyyri, ”prinssi jolla ei ollut sydäntä”.

Historiallisten lähteiden epämääräisyys ja tapahtumien kulku selitetään siis kirjan tarinassa vampyyriksi muuttumisella ja siitä seuranneella kuolemattomuudella. Tällaista historiaa mukailevaa vampyyrifiktiota voisikin helposti verrata Bram Stokerin Draculaan: Niin kuin Bardiya, oli Vlad Tepeskin historiallinen hahmo, jonka tarkka historia näyttää kadonneen ihmisten muisteista. Vlad Tepesin tai Draculan kohdalla on kuitenkin ollut suuremmaksi osaksi kyse tarkoituksellisesta liioittelusta ja totuuden värittämisestä. Esimerkiksi nimi Dracula tulee hänen isänsä nimestä tämän liityttyä Lohikäärmeen Ritarikuntaan; nimi Vlad Dracul, jossa lisänimi viittasi lohikäärmeeseen, periytyi myöhemmin pojalle, eli Vlad Tepesille. Tepes tunnettiinkin Seivästäjän lisäksi myös nimellä

Vlad Dracula tai Draculea. Tällä Dracula-nimellä oli kuitenkin muitakin konnotaatioita etenkin Vlad Tepesin kotona Transilvaniassa nykyisen Romanian alueella; romaniaksi drac viittaa paholaiseen. (Hovi & Leppälahti 2011, 29-30.)

Bram Stoker yhdisti nämä tiedot Vlad Tepesin veriseen maineeseen, ja näin loi kreivi Draculan, joka kaikesta huolimatta oli suurimmaksi osaksi mielikuvituksen tuotetta (Hovi & Leppälahti 2011, 30). Stokerin Vlad Tepesille luoman tarinan voi kuitenkin huomata juurtuneen syvälle populaarikulttuuriin ja sitä kautta ihmisten ajatuksiin: Esimerkiksi Konamin alunperin 1987 julkaisemassa pelisarja Castlevaniassa ja Kohta Hiranon 1997 alkaneessa mangasarjakuva Hellsingissä Draculan tarina kerrotaan hyvin samankaltaisesti kuin Bram Stokerin romaanissa. Hellsingissä jopa viitataan Stokerin romaanin hahmoihin ja tapahtumiin.

Mielestäni tällainen historiaan löyhästikin perustuva fiktio on välillä hyvinkin mielenkiintoista, sillä sen taustoja voi halutessaan tutkia itsekin ja näin saada mahdollisesti lisätietoa tarinan hahmoista ja niiden todellisesta historiasta. Välillä kuitenkin huomaa, että todellisuus on silloin tällöin tarua uskomattomampaa, ja että kaikki tarut eivät ole ihan niin liioiteltuja kuin voisi kuvitella.

4 KIRJAN KANNET

Ensimmäinen asia, mitä kirjasta näkee, ovat yleensä sen kannet ja niiden kuvitukset ja juonikuvaukset; tämän tietävät kaikki, jotka ovat koskaan nähneet, lukeneet tai edes pidelleet käsissään minkä tahansa laista kirjaa. Mutta joskus kirjankansien todellinen funktio jää tajuamatta; nykyään tuntuu, että kirjankansien päämääräinen tehtävä on vain näyttää tarpeeksi hyvältä ja mielenkiintoiselta, että mahdollinen lukija, ja tätä kautta asiakas, kiinnostuisi ja ostaisi kirjan. Tätä projektia toteuttaessani huomasin kuitenkin, miten paljon työtä kirjankansien suunnittelu vaatii

Olen aikaisemmin toteuttanut henkilökohtaiseksi harjoitukseksi muutamia erilaisia sarjakuvakirjojen kansia, ks. kuvat 2-5, s. 14. Näissä kansikokeiluissa olen pyrkinyt kopioimaan alkuperäisten kansien oleelliset elementit ja tyylin mahdollisimman hyvin, kuitenkin lisäten kokonaisuuteen jonkin oman idean.

Kuvat 2-5: Undertale X Manga, henkilökohtaisia teoksia. (Tahvanainen 2016)

Verrattuna tähän oikeaan, uuden kirjan kansien suunnitteluprojektin, nämä kansikokeilut olivat paljon helpompia: Uudelle kirjalle kansia suunnitellessa ei ole olemassa vielä mitään omaa hyödynnettävää visuaalista maailmaa muiden aihepiirin kirjoja lukuun ottamatta, kun taas esimerkiksi näissä kansikokeiluissa taustalla oli jo oma visuaalinen ja tyyllinen maailma, josta oli helppo ammentaa ideoita.

Suuri projektin taustalla vaikuttanut haaste olikin tavallaan tämä uuden kirjan, ja myöhemmin kirjasarjan, ilmeen ja visuaalisen identiteetin luominen tyhjästä. Tämä ei olisi niinkään ongelma, jos olisin itse vastuussa myös tekstistä, mutta tässä projektissa olen kuvittajan ja graafikon osassa; Kirjailijalla itsellään on aina jonkinlainen idea ja idea-tason visuaalinen maailma mielessään. Graafikon tehtävänä on käytännössä oman ammattitaitonsa ja tyylinsä kautta konkretisoida tämä idea; tehdä se todeksi.

Kuitenkin, graafikko ja kirjailija ovat tällaisissa tapauksissa omat henkilönsä; heillä on molemmilla omat ajatuksensa, ideansa, mieltymyksensä ja myös historiansa, jotka kaikki vaikuttavat tämän aihepiirin sekä kyseessä olevan tarinan visualisointiin. Nämä taustalla vaikuttavat tekijät ovat ikään kuin minikoikoisia kulttuurifilttereitä, suodattimia, joiden läpi informaatio kulkee, muuttuen hieman matkallaan. Tämä ideoiden ja ajatusten mahdollinen poikkeavuus oli asia, jota hieman pelkäsin ennen projektin kunnollista alkamista. Onneksi kuitenkin omani ja Kuusenoksen visiot osuivat suurimmilta osin yhteen, pieniä asiaankuuluvia takelteluita lukuun ottamatta.

4.1 Mikä on kirjan kansi

Angus Phillipsin mukaan kirjan kansi välittää viestin teoksen sisällöstä niin myyjälle, joka hankkii myytävät kirjat, kuin ostajalle, joka katselee kansiä kaupassa (Sonzogni 2011, 2). Tämä kaupallisuuteen perustuva näkökulma onkin hyvin pitkälti vallassa oleva ajatus kansien funktiosta; hyvä kansi on siis sellainen, joka myy. Myös suunnittelija Peter Mendelsund kertoo kirjansa johdannossa (2013, XIV-XV), ettei aikaisemmin elämässään nähnyt kansissa muuta kuin tekstiä ja mahdollisesti kuvan; hän ei nähnyt pintaa syvemmälle. Kirjan kannet ovat kuitenkin kaikesta huolimatta paljon moniulotteisempia kuin moni uskookaan.

Kansien tekninen funktio on yksinkertainen: ohuiden ja hauraiden sisäsivujen suojaaminen kulumiselta. Alun perin tämä kansi oli vain taiteltu paperi esimerkiksi nahkaisen sidotun kirjan päällä. 1800-luvulla ihmiset alkoivat kuitenkin vähitellen koristella näitä suojaavia arkkeja, mistä lopulta kehittyi nykyisenlainen kansisuunnittelu. Kannen varsinainen funktio siirtyi itse kirjan suojelemisesta mainostamiseen joko tuomalla ilmi sisältöä tai osoittamalla kirjan arvo visuaalisin keinoin. Vähitellen mukaan tuli myös takakannen mainosteksti, joka kertoi lyhyesti kirjasta ja mahdollisesti kirjailijastakin. (Sonzogni 2011, 17-19.)

Ennen 1930-lukua kirjat olivat suurimmaksi osaksi sidottuja ja kovakantisia, mutta painoteknologian kehittyessä syntyivät pehmeäkantiset kirjat, jolloin kirjoista tuli lopulta ylellisyyden sijaan kaikkien helposti ja halvasti saatavilla oleva kulutustavara. Yhdistettynä painoteknologiaan, tämä kulutettavuus laittoi liikkeelle edelleenkin tunnetut tavat käyttää väriä, kuvaa ja typografiaa kansien toisistaan erottamiseksi. (Sonzogni 2011, 17-19.)

Kirjankansien funktio mainonnan välineenä perustuu siis kuitenkin sisältöön, tehden samalla tavallaan lupauksen mahdolliselle lukijalle kirjan tyylistä ja sisällöstä. Jos kansien ja sisällön maailma ei kohtaa, on kyse harhaanjohtavasta markkinoinnista. Kirjan sisältö on kuitenkin tekstiä, kun taas kannet ovat suurimmaksi osaksi visuaalisia kokonaisuuksia. Nämä kaksi semioottisesti kaksi eri maailmaa; molemmilla on omat sääntönsä merkeille ja symboleilleen.

Näin voikin sanoa, että kansisuunnittelussa on kyse eräänlaisesta intersemioottisesta käännöstyöstä, jossa tekstuaaliset merkitykset muuttuvat visuaaliksi. (Sonzogni 2011, 6.)

Kansisuunnittelija siis on ennen kaikkea yksi tärkeimmistä kirjan lukijoista, sillä hän joutuu analysoimaan ja dekonstruoimaan tekstiä, poimimaan tärkeät symbolit ja merkit, muuttamaan ne visuaaliksi elementeiksi, ja lopulta yhdistämään ne toimivaksi kokonaisuudeksi. (Mendelsund 2013.) Tämän käännöstyön voikin ajatella olevan tärkein prosessi kirjankansia suunnitellessa, sillä suunnittelijan tulee ymmärtää niin tekstiä, kirjailijaa, kohderyhmää kuin itseään; vaikka olisimme osa samaa kulttuuria, jokaisella meistä on oma tapa ymmärtää asioita, jokaisella meistä on ikään kuin oma tekstuaalinen ja visuaalinen murteensa. Kansisuunnittelijan tulee siis käännöstyössään ottaa huomioon mahdolliset ”murre-erot” väärinkäsitysten minimoimiseksi.

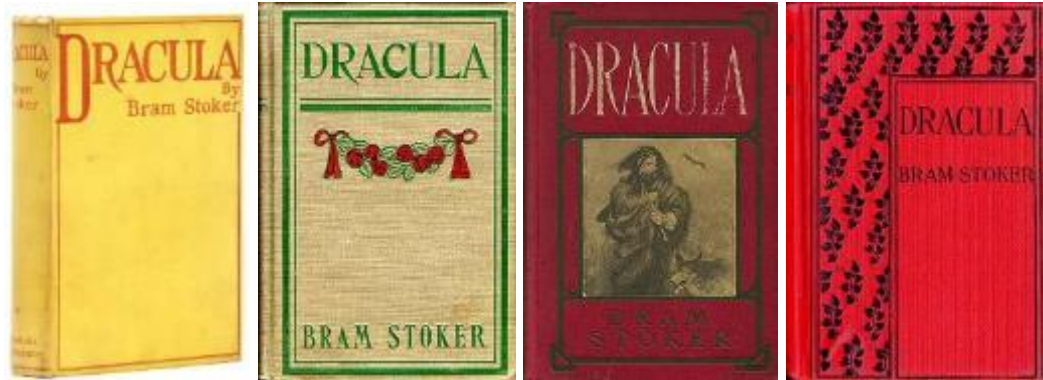
Esimerkkinä pieni yksityiskohta Prinssi jolla ei ollut sydäntä -kirjan kansisuunnittelusta: Pidän henkilökohtaisesti hyvin paljon erilaisista kuvituksissa käytetyistä valoefekteistä, ja kuluttamani median kautta olen saanut sellaisen mielikuvan, että vampyyreiden yksi huomiota herättävä ominaisuus on heidän hehkuvat silmänsä. Tästä syystä sisällytin tämän hehkun suureen osaan ensimmäisistä luonnoksista. Keskustellessani luonnoksista Kuusenoksen kanssa, hän oli ymmärtänyt, että kyseessä olisi joko auringonnousu ja kuunvalo, joka näistä silmistä heijastuu, sen sijaan että kyseessä olisi vampyyrin itsensä ominaisuus. Tällaiset käsityserot voivat olla hyvinkin merkittäviä, ja pahimmillaan romahduttaa koko kannen toimivuuden, joten suunnittelijan tulee ympäristönsä tarkastelemisen lisäksi analysoida itseään.

4.2 Vampyyrikirjallisuuden kannet

Päätin aloittaa muiden vampyyreistä kertovien kirjojen kansien tutkimisen etsimällä Bram Stokerin Draculan kansien eri versiot, sillä uskoin niitä olevan monia sekä monenlaisia, johtuen kirjan iästä. Heti ensimmäiseksi löysinkin Flavorwire.com -sivuston artikkelin, johon oli kerätty useita teoksen kansia.

Kirjan historian alkupään kannet olivat aikakauden tyylin ja tekniikan mukaisesti suhteellisen koruttomia ja lähinnä korostivat kansien typografiaa. Joissain versioissa oli kuitenkin otettu mukaan myös kuvitusta, mutta se jäi useimmiten toissijaiseksi somistukseksi tekstin rinnalla. Jo alusta asti kirjan kansissa näki tarinaan sopivaa jylhästä goottilaista kirjaintyyppiä, sekä uudempiin kansiin edetessä yhä enenevässä määrin punaista väriä. (Temple 2012.)

Kuvat 6-9: Esimerkkejä Flavorwiren artikkeliin kootuista kuvista. (Temple 2012.)

Nämä kuvien 6-9 Flavorwire-sivuston artikkeliin kootut kannet eivät ihan vastanneet alkuoletustani Draculan kansista, mutta suurin osa olikin suhteellisen vanhoja; vain muutama oli niin sanotusti ”uusina”. Odotin kuitenkin hieman enemmän itse kreivi Draculaa kuvituksessa hyväksikäyttäviä kansia, mutta niitä oli loppujen lopuksi hyvin vähän. Tämä verenpunaisen värin käyttäminen kansissa oli kuitenkin asia, jonka oletinkin alkaneen jo tuolloin; ainakin itselleni vampyyreistä mieleen tulevat värit ovat juuri tuo kirkas punainen ja musta, sekä joskus myös vaaleaan ihoon viittaava valkoinen.

Bram Stokerin Draculan kansien tutkiminen antoi jonkinlaisen poikkileikkauksen vampyyrikirjojen kansien tyylien historiaan. Tässä projektissa on kuitenkin kyse nykyaikaisesta kirjasta, on minun tutkittava myös uudempien, tällä vuosikymmenellä ilmestyneiden kirjojen kansia muodostaakseni sopivanlaisen yleiskuvan. Mielestäni helpoiten tällaisen yleiskuvan muodostaa strukturoimattomalla havainnoinnilla, jossa kerätään mahdollisimman paljon erilaista ennakkotietoa jostakin aiheesta. (Anttila 2014.) Käytännössä tämä tarkoittaa erilaisien sivustojen ja aineistojen selaamista, ja johtopäätöksien tekemistä näiden pohjalta.

Selatessani erilaisia vampyyrikirjojen listauksia erinäisissä verkkokaupoissa (ks. kuvat 10-13), huomasin tiettyjen piirteiden toistuvan hyvin usein näiden teoksien kansissa; kasvot ja veri. Etenkin lähikuvat kasvoista ja suunpielestä valuva veri oli hyvin yleinen kansikuva ainakin 2010-luvun alun kansissa. Kasvot, tummuus ja voimakas punainen yhdistettynä voimakkaaseen kontrastiin näyttää olevan hyvin suosittu ja käytetty kokonaisuus vampyyreistä kertovien kirjojen kanssa; tämä onkin juuri se mielikuva, mikä itsellenikin tulee tämän tyyllisiä kirjoja ajatellessani.

Kuvat 10-13: Esimerkkejä kansista (Goodreads 2011.)

Lähikuva kasvoista on mielestäni toisaalta hyvin paljastava, mutta toisaalta salaava; vaikka katsoja näkeekin kasvot erittäin hyvin, ei tämä pysty näkemään ilmeen lisäksi muuta. Tällöin esimerkiksi kehonkieli ja muu fyysinen olemus jäävät piiloon. Toisaalta tätä voikin verrata vampyyrien charmin, ja nykyään kauneuden ja komeuden peittämään synkkään salaisuuteen. Punainen väri taas voi viitata toisaalta vereen, mutta samalla lihaan sekä vaaraan, ja rakkauteen. Punainen kuvaakin osuvasti vampyyrien ja vampyyrikirjojen ulottuvuuksia ja puolia. Tummuuden ja kontrastin voi taas ajatella viittaavan yöhön ja pimeyteen; monet vampyyrit eivät pysty elämään päivänvalossa, ja näin liikkuvat vain öisin.

Vaikka tällaisen geneerisyyteen lankeamisen voikin nähdä mielikuvituksen puutteena, on jokseenkin vaikea kuvitella vampyyrikirjan kansia, joissa ei olisi käytetty mitään näistä yleisimmistä elementeistä. Tällaisesta kannesta saattaisi olla hankala saada selville, että kyseessä tosiaan on vampyyreistä kertova tarina. Kansien tehtävä on kuitenkin mainostaa sisältöä, joten välillä tuntuu vain olevan turvallisempaa turvautua vanhoihin toimiviksi koettuihin keinoihin.

Kansia tutkiessa kuitenkin huomaa, että aiempaan, yksinkertaisempaan kansisuunnitteluun verrattuna visuaalisuus ja kuvallisuus näyttävät nykyaikana olevan pakollista, ja jopa normi; tämä onkin ihan loogista, kun miettii, millainen paljous erilaisia kirjoja on myynnissä melkein missä tahansa. Yhä kehittyvä painoteknologia mahdollistaa, helpottaa ja lopulta tekee halvemmaksi kaikenlaisen ”kikkailun”, kuten erilaiset tekstuurit ja värit. Näin kansista tulee koko ajan vain huomiota herättävämpiä.

Samaan aikaan kansien suunnittelijoiden tehtävä käy yhä vain hankalammaksi: suunnittelijan täytyy yhdistää painoteknologian mahdollisuudet, markkinoiden haasteet ja trendit sekä kirjan itsensä sisältö yhdeksi kaikilla näillä alueilla toimivaksi kokonaisuudeksi.

5 KUVITUKSEN SUUNNITTELU JA TOTEUTUS

Kansien suunnitteluprosessi lähti liikkeelle kirjaan ja sen aihepiiriin tutustumisella: sain Kuusenoksalta lokakuun lopussa kirjan keskeneräisen käsikirjoituksen, josta hän pyysi tutustumaan erityisesti muutamaan kohtaan, joihin kannet voisivat mahdollisesti pohjautua. Sovimme myös, että tekisin omien ja hänen ideoidensa pohjalta muutaman luonnosversion kansista, joihin Scarabe Kustannus voisi sitten ottaa myös kantaa.

5.1 Idean hakeminen ja mallien esittely

Luettuani nämä Kuusenoksan mainitsemat kohdat, sainkin muutaman idean, jotka myös luonnostelin aika nopeasti tämän jälkeen, ks. kuvat 14-16, s. 20. En kuitenkaan kehdannut esitellä niitä vielä Kuusenoksalle, sillä tunsin niiden olevan käytännössä vain omaan henkilökohtaiseen aihepiiriin tuntemukseen pohjautuvia visioita, joiden toimivuudesta ei ollut mitään takeita. Jätin nämä ideat kuitenkin hautumaan, kun erinäiset muut koulu- sekä henkilökohtaiset projektit ja lomat laittoivat kansien konkreettisen suunnittelun tauolle vuodenvaihteeseen asti.

Kuvat 14-16. Ensimmäiset jo alun perin loka-joulukuussa tehdyt luonnokset. (Tahvanainen 2016)

Näistä ensimmäisistä luonnoksista kuva 14 pohjautui yhteen näistä kirjan kohtauksista, jotka Kuusenoksa pyysi minua alustavasti lukemaan, kun taas muut olivat lähinnä itse kuluttamastani vampyyreihin liittyvästä mediasta inspiroituja. Kaikissa näissä luonnoksissa halusin tavalla tai toisella keskittyä pimeässä hehkuvaan silmään, sillä monissa sarjakuvissa ja animaatioissa nämä kiiltävät silmät ovat yksi vampyyrien tunnuspiirre. Lisäksi tämä ylikuonnollinen, katsojaa tuijottava silmä on mielestäni suhteellisen huomiota herättävä, minkä kuvittelisi toimivan kaupallisen kirjan kohdalla varsin hyvin.

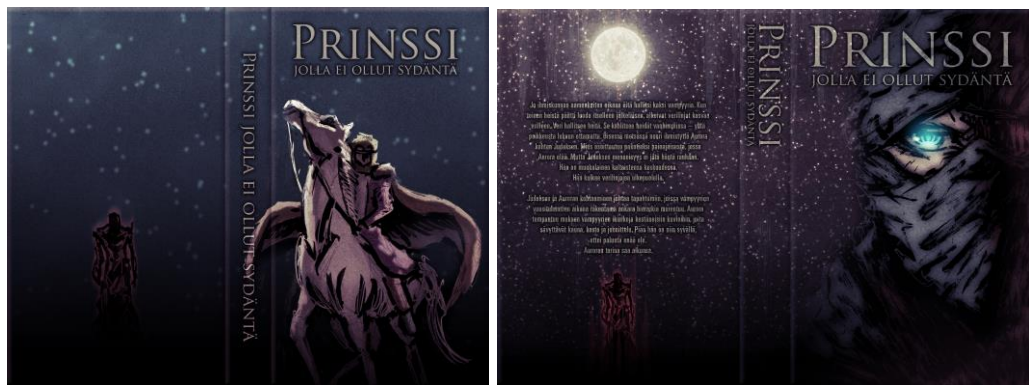
Valitsin tässä vaiheessa otsikon tai logon fontiksi Trajan Pron, sillä se tuntui omasta mielestä sopivalta: Trajan-kirjaintyyppi perustuu Trajanuksen voitontylyään piirtokirjoituksiin vuodelta 113 (Itkonen, 2007, 24), ja sen kaltaisia kirjaintyyppejä näkee käytettävän paljon erilaisten historiaan liittyvien epiikka-tyylisten kirjojen ja elokuvien kansissa ja julisteissa. Sen voimakkaat mutta hienostuneet ja suhteellisen yksinkertaiset muodot toimisivat mielestäni hyvin huomion herättämisessä. Logon sommittelussa oli muutamia muita vaihtoehtoja, mutta Kuusenoksa piti erityisesti näissä esimerkeissä näkyvään versioon, sillä hän oli itsekin kutsunut kirjaa ”Prinssiksi”. Logon lopulliseksi jäänyt versio muodostuikin hyvin alkuvaiheilla.

Vaikka luonnostelinkin näitä omia ideoita silloin tällöin vuoden lopussa, olin kuitenkin liian kiireinen keskittyäkseni opinnäytetyöhön sen vaatimalla hartaudella. Tästä johtuen en vielä tässä vaiheessa ottanut yhteyttä Kuusenoksaan

hänen omiin ideoihinsa liittyen, vaan halusin raivata muut projektit tieltä ja varmistua, että olin valmis aloittamaan työskentelyn kunnolla.

Kun lopulta tammikuussa palasin taas tämän projektin äärelle, päätin kaikesta huolimatta lähettää nämä omat idealuonnokseni Kuusenoksalle, jotta hän näkisi edes millaista tyyliä olen kannen kuvitukseen pohtinut. Kuusenoksa piti luonnoksista, mutta hieman mietittyään, hän tykästyi eritoten kuvan 14, s. 20 kansiluonnokseen. Kuusenoksa oli erikseen miettinyt, että yksi kansiluonnos voisi olla juuri tästä kirjan Bardiya-hahmosta naamioituneena öisellä aavikolla.

Kuusenoksan toinen idea perustui kirjan aikaisempaan kohtaukseen, jossa tämä sama hahmo oli säikähtäneen hevosen selässä öisellä aavikolla kuninkaallisissa vaatteissa, ja malliksi hän tarjosi maalausta Napoleon Bonapartesta hevosen selässä. Luonnostelin yhden version tällaisesta kannesta, mutta sommittelun vaikeuden ja omien taitojeni puutteen takia jouduin kuitenkin lopulta muuttamaan hevosen ja ratsastajan asentoa toiseen, vähän viimeistellympään versioon. Lisäksi suunnittelin aluksi, että takakannessa olisi tämä hahmo jota hevonen kohtauksessa säikkyi, Farid, mutta keskusteltuani Kuusenoksan kanssa myöhemmin tajusin, että tämä hahmo jäisi takakansitekstin, ja pienennettynäkin viivakoodin alle.

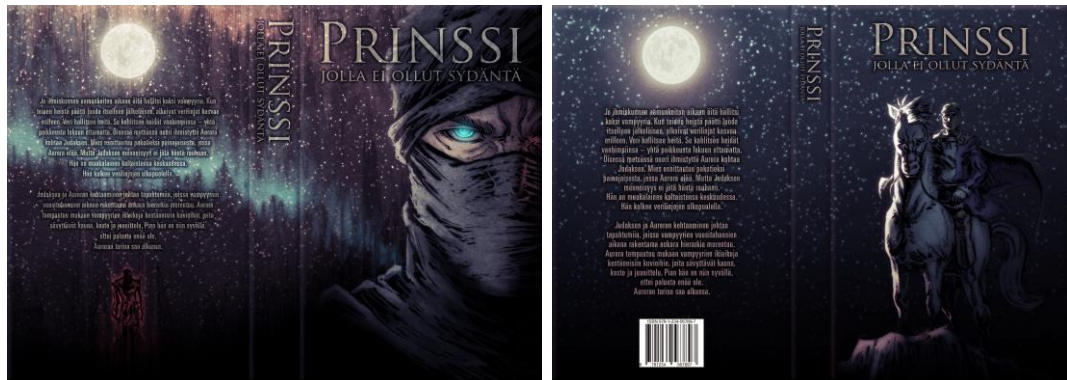

Kuvat 17 ja 18. Luonnos ”hevoskannesta” ja idealuonnos ”naamiokannen” takakannesta. (Tahvanainen 2017)

Kuusenoksan ihastuttua tähän ”naamiokanteen” päätin lisätä siihenkin takakannen ja selkämyksen, jotta näkisin miten tämä kokonaisuus toimisi; kuva 18. Samoin kuin tässä kuvan 17 kannen kanssa, halusin alun perin sisällyttää Faridin jollain tavalla takakanteen, mutta törmäsin kaikesta huolimatta samaan viivakoodiongelmaan. Kantta hahmotellessani sain kuitenkin idean kokeilla

käyttää aikaisemmin erästä omaa kuvitustani varten tekemääni kuuta takakan-
nessa. Kuusenoksa ihastuikin tähän kuutamoidaan, ja pyysi yhdistämään
sen myös tähän kuvan 17, s. 21 kanteen, sekä halusi, että sitä käytettäisiin tu-
levien nettisivujen taustakuvana. Päätin lisäksi tässä vaiheessa käyttää päät-
teettömän Univers-kirjaintyyppin leikkauksia kannen muihin teksteihin, sillä mie-
lestäni sen yksinkertaiset geometriset muodot toimisivat yhdessä Trajanin
päänteellisyden ja suhteellisen monimutkaisuuden kanssa.

Seuraavaksi lähdinkin tekemään uusia kunnollisia versioita näistä kahdesta
luonnoksesta, muun muassa piirtämään tarkempia kuvia sekä säätämään
sommittelua. Tässä vaiheessa Scarabe Kustannus lähetti viestinä kirjan mah-
dolliset mitat, 12 cm x 19 cm. Nämä kuitenkin varmistuisivat vasta myöhem-
min, sillä etenkin selkämyksen leveys riippuu täysin itse kirjan paksuudesta eli
sivujen ja tekstin määrästä. Arvioksi he kuitenkin antoivat 1,5 cm-2,0 cm, jotta
pystyisin edes jotenkin hahmottelemaan näitä kansia oikeahkoilla mitoilla.

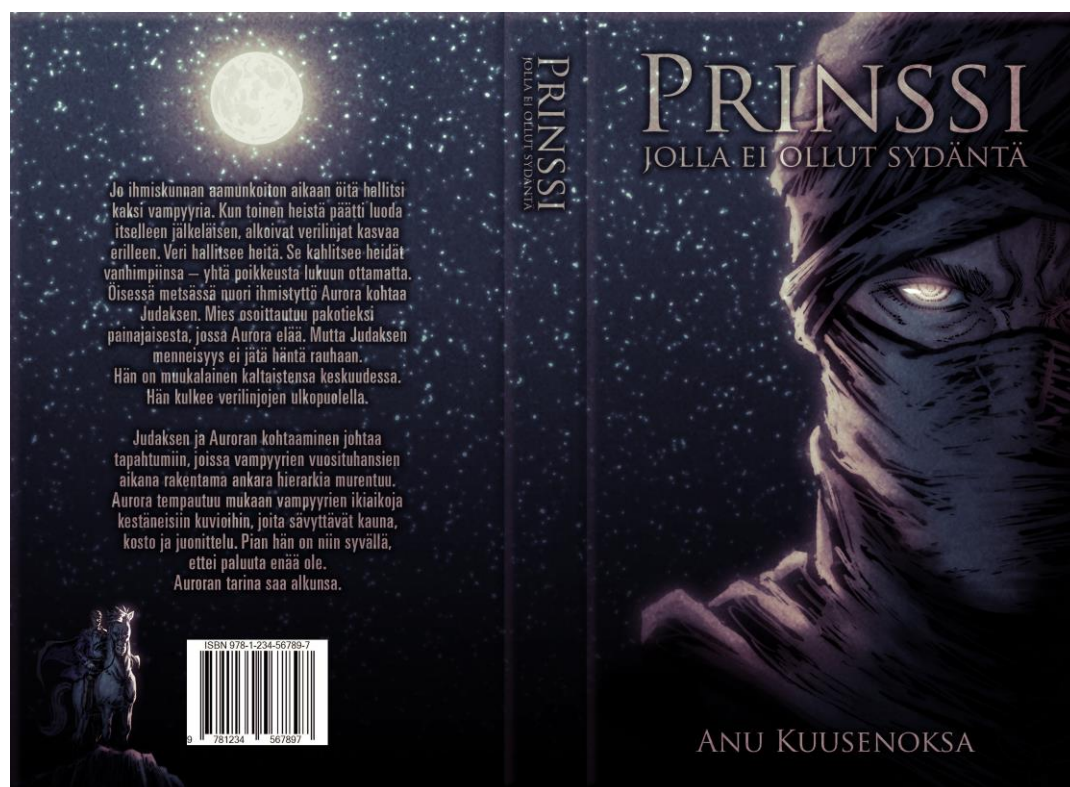

Kuvat 19 ja 20. Työstetyt kannet. (Tahvanainen 2017)

Ensimmäiseksi piirsin tämän ”naamiokannen” hahmon uudestaan isompana ja
tarkempaan, ja kokonaisuena, jotta sitä voisi asetella helpommin uudelleen
kanteen sekä mahdollisesti käyttää jossain muualla. Kun esittelin tämän päivi-
tetyt kannen Kuusenoksalle, tämä ehdotti, että kokeilisin jollain tavalla lisätä
viittauksen yhteen toiseen kirjan henkilöön, tyttöön nimeltä Aurora. Nimi viittaa
Aurora Borealis -ilmiöön, eli tutummin revontuliin. Hänen alkuperäinen ehdo-
tus oli laittaa revontulet heijastumaan silmästä, mutta kansien koon takia tämä
ei näkyisi kovin hyvin. Päätin siis kokeilla laittaa revontulet taustan taivaalle
(kuva 19), mutta juteltuani Kuusenoksen kanssa, päätimme että ne ainakin
näin takakannelle venyvinä häiritisivät tekstin luettavuutta. Jäin kuitenkin
pohdiskelemaan näitä revontulia vielä tämänkin jälkeen.

”Hevoskannen” päivittäminenkin lähti liikkeelle etukannen hahmon päivittämisellä, eli tässä tapauksessa ratsastajan ja ratsun. Johtuen omien piirtotaitojen puutteesta eläinten, etenkin hevosten, kohdalla, jouduin valitsemaan tämän hieman yksinkertaisemman asetelman. Liikkeen ja dynaamisuuden sijaan päätin keskittyä ylväyteen ja voimakkuuteen, mitä tämä alhaalta kuvattu perspektiivi vahvistaa. Kuusenoksa oli myös aikaisemmin maininnut, että luonnosversiossa ratsua ja ratsastajaa näytti valaisevan kuun valo, joten päätin voimistaa tätä efektiä tähän kuvan 20, s. 22 versioon.

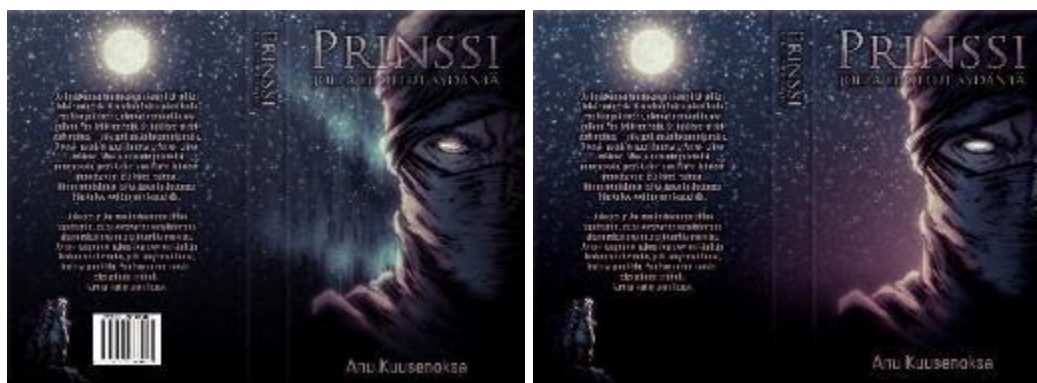
Päätimme Kuusenoksan kanssa, että nämä olisivat ne versiot, jotka lähettäisimme Scarabe Kustannukselle arvioitavaksi, että saisimme vielä yhden mielihiteen asiasta. Hän kuitenkin kallistui edelleen ”naamiokannen” puoleen, mutta piti myös ”hevoskannesta”. Scarabe Kustannukselta tuli kuitenkin viestiä, että hekin pitivät molemmista, ja ehdottivat, että ne kokeiltaisiin yhdistää jotenkin. Kuusenoksa oli hieman epäileväinen tästä ideasta, mutta kokeiltuani tätä yhdistämisideaa, oli lopputulos hänenkin mielestä hyvä, ks. kuva 21.

Kuva 21. Yhdistetty versio. (Tahvanainen 2017)

Vaikka ratsastajan takakanteen sijoittamisessa oli käytännössä sama vaara kuin aiemmin Faridin kanssa, oli se ratsastajan kanssa paljon helpompaa: toisin kuin suoraan edestä kuvattu Farid, on ratsastaja hieman kulmassa, ja valo osuu tähän myöskin vinottain. Lisäksi ratsastajassa tai ratsussa ei sinänsä ollut mitään, mikä olisi estänyt tämän peilaamisen vaakasuunnassa. Tämän takia ratsastaja olikin helppo sijoittaa kannen alanurkkaan, ja mikäli tarve tulee, on sitä myös helppo siirtää pois tekstin ja viivakoodin tieltä. Muokkasin myös naamioidun Bardiyan varjostusta, jotta tämä sopisi paremmin yhteen ratsastajan ja muun kokonaisuuden kanssa.

Jutellessani myöhemmin ohjaavan opettajani Tarja Brolan kanssa, hän ehdotti, että kokeilisin uudelleen lisätä nämä revontulet jossain muodossa kanteen, sillä ilman niitä etukannesta tuntuu puuttuvan jotain. Olin samaa mieltä, ja siispä kokeilin revontulia niin, että ne olivat suurimmaksi osaksi vain etukannessa ja selkämyksessä; kuva 22.

Kuvat 22 ja 23. "Aurora" -kannet. (Tahvanainen 2017)

Kun näytin Kuusenoksalle tämän version, kävikin ilmi, että olin ymmärtänyt hieman väärin; Aurora ei viitannutkaan suoraan revontuliin, vaan kreikkalaiseen aamunkoiton jumalattareen Auroraan. Sain tästä kuitenkin idean toisenlaiseen versioon, joka näkyikin kuvassa 23. Tässä versiossa auringon kajastus ikään kuin hehkuisi Bardiyan takaa, mikä kyllä jo silloin tuntui hieman epäloogiselta mutta ideana kuitenkin oli tietynlainen kronologisuus; takakannen nuori Bardiya vaihtuisi etukannen vanhemmaksi Bardiyaaksi, ja aamunkoitto eli Aurora olisi kaukana oikealla "tulevaisuudessa".

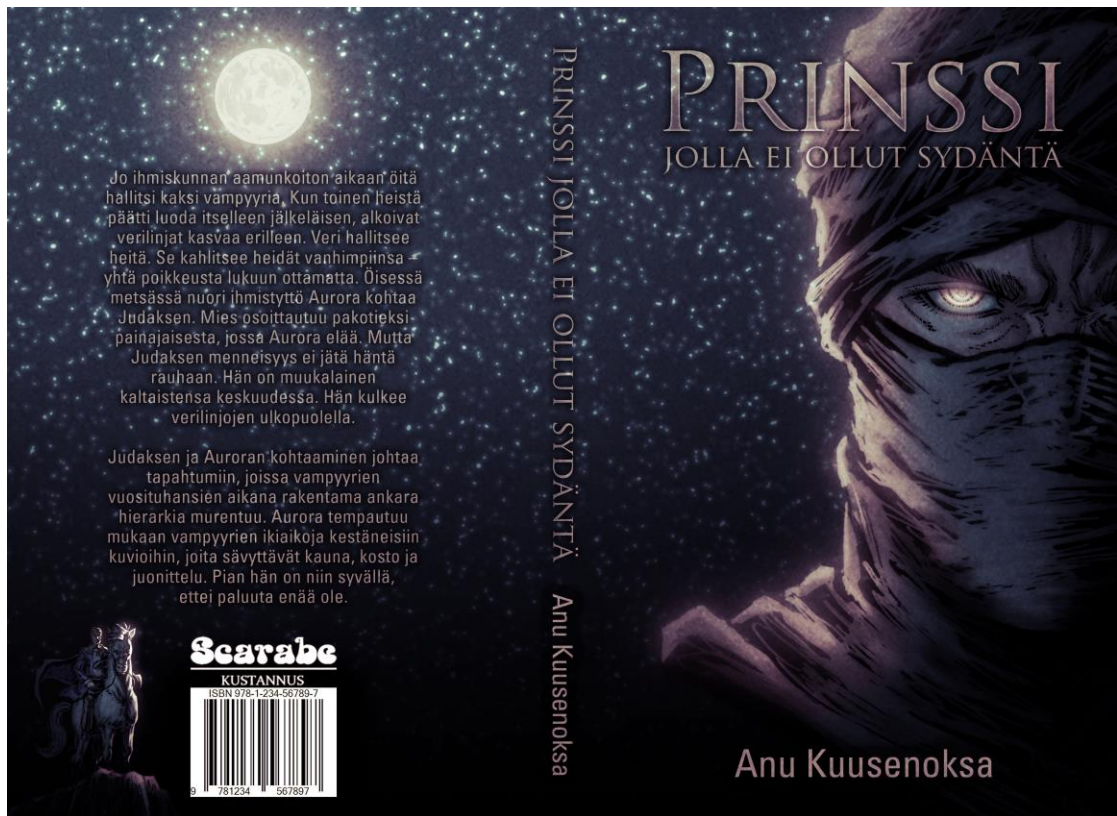

Sain Kuusenoksalta myöhemmin viestin, jossa hän kertoi muutamien käsikirjoituksen lukeneen tuttavansa olleen sitä mieltä, että kansi, jossa ei olisi kumpaakaan näistä valoilmiöistä, olisi toimivin vaihtoehto. Näiden kahden kannen muokkaaminen toimivaksi tuntuikin olevan suhteellisen hankalaa hyvistä ideoista huolimatta, joten päätin lähteä hiomaan tätä hieman yksinkertaisempaa versiota. Sain myös näihin aikoihin ohjeita Scarabe Kustannukselta painoteknisiin asioihin liittyen, joten pääsin kuvallisen hiomisen lisäksi tekemään säästöjä kansien painamista varten.

Yllättävän suuri osa työajasta kansien parissa kului niiden painoon valmistamisessa, etenkin kun kansien ja etenkin selkämyksen lopullinen koko ei ollut tiedossa kuin vasta loppuvaiheilla. Lisäksi, johtuen väriefektistä jota halusin käyttää kansissa, kohtasin teknisiä vaikeuksia paino-PDF -tiedoston tuottamisessa; käyttämäni väriefekti tahtoi estää tekstielementtien kunnollisen vektoroinnin, eli kirjainten reunoista ei tulisi tällöin niin teräviä kuin olisin halunnut.

5.2 Lopputulos

Mietittyämme asiaa Kuusenoksen kanssa, päätimme lopulta, että tämä alkuperäinen valoilmiotön versio on ihan toimiva lopulliseksi kirjan kansiksi. Liiallinen visuaalinen kikkailu oli hankala saada toimimaan sommittelullisesti. Lisäksi, kun luin uudelleen kirjan kohtauksen, johon tämä etukansi perustuu, päätin että tämä tavallaan pimeämpi versio tosiaankin vastaa paremmin sen tunnelmaa.

Kuva 24. "Lopulliset" kannet. (Tahvanainen 2017)

Kun lopulliset, kuvassa 24, sekä liitteessä 1 isommassa koossa näkyvät kannet oli valittu, lähetti Kuusenoksa sopivaan kokoon muokkaamani etukannen Scarabe Kustannukselle, joka julkaisi sen sivuillaan; kuva 25. Myös Kuusenoksa julkaisi kannen omilla kirjailijasivuillaan Facebookissa.

Kuva 25. Kansi Scarabe Kustannuksen sivuilla. (Tahvanainen 2017)

Itse kirjan painatus tapahtuu kuitenkin vasta lähempänä syksyä 2017, joten lopullinen muokkaaminen ja painovalmiiksi hiominen tapahtuvat myöskin vasta myöhemmin. Näin ollen nämä kuvan 24, s. 25 kannet olivat tämän opinnäytetyön kannalta lopullinen tuotos.

5.3 Nettigrafiikka

Kirjan kansien lisäksi Kuusenoksa halusi erilaisia pienempiä kuvituksia, joita hän voisi käyttää rakentaessaan kirjaa ja myöhemmin kirjasarjaa lisää mainostavia nettisivuja. Tähän nettisivujen rakentamiseen on nykyään monia eri vaihtoehtoja ja palveluita, eikä enää välttämättä edes tarvitse osata html-koodia, vaan kaikki toimii visuaalisesti. Kuusenoksa päätyikin käyttämään suhteellisen hyvin tunnettua kotimaista Kotisivukone-palvelua kokeiluissaan.

Kuvituksien määrästä ei alun perin ollut varmuutta, sillä nettisivut olivat kirjan kansiin verrattuna toissijaiset, kun kirja ilmestyy vasta syksyllä. Kuitenkin jo kansien työstön aikana Kuusenoksa heitteli erilaisia ideoita bannereiden ja sivupalkkien kuvituksista, jotka saivat jäädä toistaiseksi muhimaan takaraivoon. Yksi näistä ideoista oli kuitenkin sen verran mielenkiintoinen, että päätin tehdä pikaisen luonnoksen siitä käyttäen hyväkseni muokattuja valokuvia.

Kuva 26. Valokuvasta muokattu banneriluonnos. (Tahvanainen 2017)

Kuusenoksan idean pohjana oli kohtaus Quentin Tarantinon Kill Bill -elokuvista, jossa hahmot seisovat selkä katsojaa vasten. Tätä ideaa ja kuvamaailmaa hyväksikäyttäen rakensin kannen tyyliä vastaavan banneriluonnoksen. Kuusenoksa piti kuvassa 26 näkyvästä luonnoksesta, ja päätimme että toteutetaan sen, jos vain aikataulu sallii.

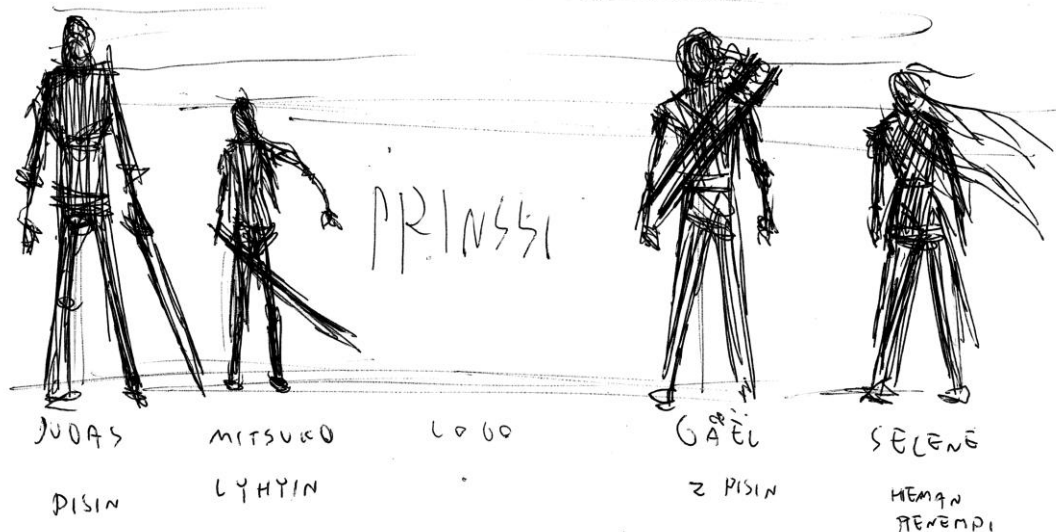
Aloitin kuitenkin varsinaisen työn näiden kuvitusten parissa piirtämällä Kuusenoksalle Helel-nimisen katana-mallisen miekan hänen antamien ohjeidensa mukaisesti. Tällainen yksittäinen taustakuvaton esine oli kuitenkin nopeampi ja helpompi toteuttaa, vaikka jouduinkin tekemään hieman taustatutkimusta katana-miekoista, ennen varsinaista piirtämistä.

Kuva 27. Helel-katana. (Tahvanainen 2017)

Taustatonta objektia on suhteellisen helppo käyttää erilaisiin tarkoituksiin nettisivulla, esimerkiksi postausten välissä. Tarvittaessa kuvan 27 miekasta saakin myös halutun muotoisen ja kokoisen kuvan esimerkiksi sivubanneriksi.

Seuraavaksi päätin vihdoin ottaa varsinaisen bannerin työn alle. Vaikka päätimme Kuusenoksen kanssa, että hahmot voisi toteuttaa ajan säästämiseksi yksinkertaisina tummina siluetteina, oli niiden piirtäminen suhteellisen työlästä.

Kuva 28. Hahmotelma bannerista. (Tahvanainen 2017)

Aloitin työstämisen hahmottelemalla pikaisesti ja karusti hahmojen, Judaksen, Mitsukon, Gaëlin ja Selenen, asentoja ja pituuksia Kuusenoksen aikaisempien ohjeiden pohjalta; kuva 28. Hahmottelun jälkeen siirryin luonnostelemaan hahmoja tarkemmin. Piirsin jokaisen hahmon erikseen, sillä näin pystyin helposti liikuttelemaan niitä lopullista sommitelmaa rakentaessani. Sain myös tässä vaiheessa Kuusenoksalta lisäkuvauksia hahmojen vaatteista ja asennoista.

Kuvat 29 ja 30. Lopulliset bannerit sivustolle ja Facebookiin. (Tahvanainen 2017)

Lopputuloksena syntyi kuvan 29 banneri. Isomman bannerin löytää myös liitteestä 2. Kuusenoksa oli tulokseen erittäin tyytyväinen, ja muokkasin hänelle vielä kuvassa 30 näkyvän Facebookin sopivan version, jonka hän julkaisi omilla kirjailija-sivuillaan.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET JA YHTEENVETO

Kun vertailee lopullisia kansia näihin esimerkeiksi valitsemiini moderneihin vampyyrikirjojen kansiin, voi huomata, että olen käyttänyt samanlaisia elementtejä ja sommittelua. Kannen pimeys tosin johtuu suoraan kanteen valittujen kohtausten tapahtuma-ajasta, mutta tämä sommittelu ja puolikkaan kasvon käyttäminen perustuvat omaan ennakko-oletukseeni ja alitajuiseen ideaan tämän tyylistä kansista. Tämän seurauksena huomasinkin kansia tutkiesani, miten samankaltaisia jatkotyöstettäväksi valittu luonnos ja monet vampyyrikirjojen kannet ovat.

Vaikka kannet ja esimerkit olivatkin samanlaisia, on lopullinen kokonaisuus kuitenkin merkittäväällä tavalla erilainen: Lukuun ottamatta tätä hehkuvaa silmää, ei lopullisessa kannessa ole suoranaisesti viittauksia vampyyreihin, eikä

siinä ole käytetty kirkkaan punaista huomiovärinä. Tämä johtuu siitä, että suunnitteluprosessin aikana Kuusenoksen ideoissakaan ei ollut mitään konkreettisesti vampyyreihin viittaavia elementtejä, kuten hampaita, lepakkoja tai verta. Sen sijaan yksi hänen alkuperäisistä ideoistaan olikin jonkinlainen naamioitu Bardiya.

Prinssi jolla ei ollut sydäntä onkin hieman erilainen tarina vampyyreistä, ja jopa tarinan vampyyrit poikkeavat luonteeltaan jonkin verran tavallisimmista vampyyreistä. On siis jokseenkin osuvaa, että kirjan kannet ja siihen liittyvät kuvitukset ovat myöskin jollain tavoin tavallisuudesta poikkeavia. Tällainen normista poikkeavuus onkin ollut yksi mielenkiintoa lisännyt osa tässä projektissa.

Tämä monimuotoinen kuvitusprojekti on kaiken kaikkiaan ollut mielestäni hyvin merkityksellinen, ainakin itselleni: pääsin kerrankin tekemään omalla tavallani ja tyyllilläni jotain omia intressejäni lähellä olevaa, josta tulisi loppujen lopuksi konkreettista ja julkisesti näkyvää. Olen jo jonkin aikaa kamppailut henkilökohtaisen kuvitustyylini kanssa, joten tällainen mahdollisuus toteuttaa kuvitusprojekti suurimmaksi osaksi haluamallani tavalla ja myös siinä onnistuminen on erittäin tervetullutta.

Innostus ei näytäkään olevan vain yksipuoleista, vaan myös Kuusenoksa on ollut välillä jopa iloisesti yllättynyt tuotoksistani. Tämä loppupalvi ja kevät ovatkin olleet tietyllä tapaa hieman tuskaisia, sillä kaikki nämä omasta, Kuusenoksen sekä Scarabe Kustannuksen mielestä hyvin onnistuneet kuvitukset on suurimmaksi osaksi täytynyt jättää odottelemaan varsinaisen julkaisupäivän lähestymistä.

Vaikka tämä projekti tavallaan päättyykin nyt positiivisissa merkeissä, jää sen todellinen lopputulos nähtäväksi: kirjan houkuttelevuutta ja myyvyyttä on vaikea mitata ilman että sitä oikeasti myy. Kun kirja julkistetaan ja se tulee myyntiin syksyllä, voi saada konkreettisia lukemia kansien toimivuudesta. Tällöinkin kyse voi olla muistakin syistä kuin kannen houkuttelevuudesta, esimerkiksi takakansiteksti tai tuttavan suositus voi saada ihmiset ostamaan kirjaa.

7 POHDINTA

Kaiken kaikkiaan näyttää siltä, että projekti onnistui hyvin: Niin kirjailija kuin kustantaja ovat tyytyväisiä lopputulokseen ja olen myös itsekkin jokseenkin ylpeä työstäni. Vastaukset tutkimuskysymyksiin löytyivät välillä ikään kuin vahingossa, ja onnistuin oman käsikirjoituksen tulkinnan kautta luomaan kuvituksia, jotka vastasivat Kuusenoksen mielikuvia. Yhdistämällä hänen ideansa omiin ennakkotietoihini ja tulkintaani, saimme luotua näyttävän ja toimivan kokonaisuuden, joka vastaa kirjan sisältöä.

Vaikka tuntuu, että yleensä pitäisi pyrkiä välttämään omaan työhönsä kiintymistä, sillä tällöin ei näe sen virheitä, niin tässä tapauksessa kiintymisestä oli hyötyä: Sen sijaan että olisin kyllästynyt tai lopulta ehkä inhonnut kuvituksia, olin innostunut ja jaksoin työstää ja hioa niitä.

Olisin tietysti voinut noudattaa ”Kill your darlings.” -sanontaa, ja kokeilla ehdottaa jotain niin sanotusti hienompaa sekä ottaa aiheesta kaiken irti, mutta en tiedä miten silloin olisi loppujen lopuksi käynyt. Lähdin kuitenkin tähän projektiin alun alkaenkin sillä asenteella, että lopputuloksen tulee miellyttää ennen kaikkea asiakasta. Mielestäni loppujen lopuksi näin kävikin. Voin sitä paitsi yrittää jotain hienompaa sitten tulevien kirjankansien kanssa, sillä tämä oli vain yksi kirjasarjan osa, ja myös yksi kirja muiden joukossa.

Vaikka en tavallaan tuntenut ylittäväni itseäni tämän projektin aikana, opin kirjankansia ja muita kuvituksia työstäessäni niiden teknisistä puolista, kuten mitoista ja käytännöistä. Projekti myös eräällä tavalla herkisti minut aiheeseen liittyville asioille, ja tutkailinkin sen aikana kirjojen kansia ja painotekniikkaa tarkemmin kuin aikaisemmin.

Lisäksi huomasin projektin aikana, miten paljon hyvin toimiva kommunikointi helpottaa työskentelyä: Asiakkaan kanssa kartalla oleminen tekee työskentelystä niin miellyttävää kuin sujuvaa, eivätkä asiat jää junnaamaan väärinkäsitysten takia. On tosin myönnettävä, että näitä väärinkäsityksiä sattuu välillä kaikesta huolimatta, esimerkiksi tämä ”Auroran” merkityksen sekoittuminen, mutta yleensä nekin selviävät ajallaan.

Vertailllessani oman tutkimukseni tuloksia pariin muuhun samankaltaiseen opinnäytetyöhön, huomasin että niiden tulokset ja johtopäätökset ovat loppujen lopuksi hyvin samanlaisia kuin omani. Esimerkiksi Tuomivaaran työssä (Tuomivaara 2013) tutkitaan muita muistomerkki- ja patsaskirjoja, ja lopulta poimitaan yleisimmät ja toimivimmat ratkaisut omaan projektiin. Toisaalta esimerkiksi Turrón opinnäytetyössä (Turró 2016) ei tutkita kansia sen tarkemmin, vaan pääpaino on toteutuksessa.

Projektista innostuneena aion kyllä vielä tulevaisuudessakin jatkaa erilaisten kuvituspainotteisten töiden etsintää ja toteuttamista. Yksi melko varma työ onkin ainakin Kuusenoksen kirjasarjan tulevien kirjojen kansien kuvittaminen ja suunnittelu. Lukemani käsikirjoitus oli hyvin mielenkiintoinen, ja odotankin jatkoa niin lukijana kuin graafisena suunnittelijana; Mitä kaikkea on luvassa ja mitä kaikkea pääsen toteuttamaan. Näin syntyy lisäksi myös jatkumo tämän ja tulevien Kuusenoksen kirjasarjan kuvitusprojektien välille: Tällä tavoin pystyn hyödyntämään nykyisen projektin lopputuloksia, kuten esimerkiksi myyntilukuja ja kommentteja, ja näin parantamaan seuraavien projektien tuotoksia.

LÄHTEET

- Anttila, Pirkko. 2014. Tutkimisen taito ja tiedon hankinta: 9.1.1.3 Strukturoimaton havainnointia. Metodix. Saatavissa: <https://metodix.fi/2014/05/17/anttila-pirkko-tutkimisen-taito-ja-tiedon-hankinta/#9.1.1.3%20Strukturoimaton%20havainnointia> [viitattu 12.3.2017].
- Dandamayev, M. A. 1988. BARDIYA, Encyclopædia Iranica, III. Saatavissa: <http://www.iranicaonline.org/articles/bardiya-son-of-cyrus> [viitattu 28.2.2016].
- Hovi, Tuomas & Leppälahti, Merja. 2011. Vampyyrit: kansanperinteestä populaarikulttuuriin: Folkloristiikan julkaisuja 1. Turku: Turun Yliopisto.
- Itkonen, Markus. 2012. Typografian käsikirja, 4. painos. Helsinki: RPS-yhtiöt.
- Malatesta Mark. 2014. Fantasy Fiction Definition – Complete List of Book Genres <http://book-genres.com/fantasy-fiction-definition/> [viitattu 20.2.2016].
- Martinez, A.J. 2014. The Origin Of The Fantasy Genre. Saatavissa: <http://aj-martinezauthor.com/origin-fantasy-genre/>. [viitattu 28.12.2016].
- Mendelsund, Peter. 2013. Cover. Brooklyn, New York: powerHouse Books.
- Schmitt, R. 1983. ACHAEMENID DYNASTY, Encyclopædia Iranica, I. Saatavissa: <http://www.iranicaonline.org/articles/achaemenid-dynasty> [viitattu 28.2.2016].
- Sonzogni, Marco. 2011. Re-Covered Rose : A case study in book cover design as intersemiotic translation. Saatavissa: https://kaakkuri.finna.fi/Record/nelli29_mamk.255000000070816. [viitattu 28.12.2016].
- Taylor, Joules. 2009. Vampyyrit. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Nemo.
- Temple, Emily. 2012. The Many Covers of Bram Stoker's 'Dracula'. Saatavissa: <http://flavorwire.com/344742/the-many-covers-of-bram-stokers-dracula> [viitattu 3.3.2017].
- Tuomivaara, Ilja. 2013. Patsaita ja muistomerkkejä käsittelevän kirjan suunnittelu. Saatavissa: <https://www.theseus.fi/handle/10024/56312>. [viitattu 28.12.2016].
- Turró, Andrei. 2016. E-kirjan kannen ja kuvituksien suunnittelu ja toteutus. Saatavissa: <https://www.theseus.fi/handle/10024/107804>. [viitattu 28.12.2016].
- Westmoreland-White, Michael L. 2009. A Brief History of Modern Fantasy Literature, p. I. Saatavissa: <https://levellers.wordpress.com/2009/06/20/a-brief-history-of-modern-fantasy-literature-p-i/>. [viitattu 28.12.2016].

KUVALUETTELO

Kuva 1. Projektin ajatuskartta. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 2. Undertale X Manga, henkilökohtaisia teoksia. Tahvanainen, A. 2016.

Kuva 3. Undertale X Manga, henkilökohtaisia teoksia. Tahvanainen, A. 2016.

Kuva 4. Undertale X Manga, henkilökohtaisia teoksia. Tahvanainen, A. 2016.

Kuva 5. Undertale X Manga, henkilökohtaisia teoksia. Tahvanainen, A. 2016.

Kuva 6. Esimerkkejä Flavorwiren artikkeliin kootuista kuvista. Temple, E. 2012. Saatavissa: <http://flavorwire.com/344742/the-many-covers-of-bram-stokers-dracula> [viitattu 3.3.2017].

Kuva 7. Esimerkkejä Flavorwiren artikkeliin kootuista kuvista. Temple, E. 2012. Saatavissa: <http://flavorwire.com/344742/the-many-covers-of-bram-stokers-dracula> [viitattu 3.3.2017].

Kuva 8. Esimerkkejä Flavorwiren artikkeliin kootuista kuvista. Temple, E. 2012. Saatavissa: <http://flavorwire.com/344742/the-many-covers-of-bram-stokers-dracula> [viitattu 3.3.2017].

Kuva 9. Esimerkkejä Flavorwiren artikkeliin kootuista kuvista. Temple, E. 2012. Saatavissa: <http://flavorwire.com/344742/the-many-covers-of-bram-stokers-dracula> [viitattu 3.3.2017].

Kuva 10. Esimerkkejä kansista. Goodreads. 2011. Saatavissa: http://www.goodreads.com/list/show/9998.Best_Vampire_book_cover_2011 [viitattu 12.3.2017].

Kuva 11. Esimerkkejä kansista. Goodreads. 2011. Saatavissa: http://www.goodreads.com/list/show/9998.Best_Vampire_book_cover_2011 [viitattu 12.3.2017].

Kuva 12. Esimerkkejä kansista. Goodreads. 2011. Saatavissa: http://www.goodreads.com/list/show/9998.Best_Vampire_book_cover_2011 [viitattu 12.3.2017].

Kuva 13. Esimerkkejä kansista. Goodreads. 2011. Saatavissa: http://www.goodreads.com/list/show/9998.Best_Vampire_book_cover_2011 [viitattu 12.3.2017].

Kuva 14. Ensimmäiset jo alun perin loka-joulukuussa tehdyt luonnokset. Tahvanainen, A. 2016.

Kuva 15. Ensimmäiset jo alun perin loka-joulukuussa tehdyt luonnokset. Tahvanainen, A. 2016.

Kuva 16. Ensimmäiset jo alun perin loka-joulukuussa tehdyt luonnokset. Tahvanainen, A. 2016.

Kuva 17. Luonnos "hevoskannesta" ja idealuonnos "naamiokannen" takakan-
nesta. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 18. Luonnos "hevoskannesta" ja idealuonnos "naamiokannen" takakan-
nesta. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 19. Työstetyt kannet. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 20. Työstetyt kannet. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 21. Yhdistetty versio. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 22. "Aurora" -kannet. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 23. "Aurora" -kannet. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 24. "Lopulliset" kannet. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 25. Kansi Scarabe Kustannuksen sivuilla. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 26. Valokuvasta muokattu banneriluonnos. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 27. Helel-katana. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 28. Hahmotelma bannerista. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 29. Lopulliset bannerit sivustolle ja Facebookiin. Tahvanainen, A. 2017.

Kuva 30. Lopulliset bannerit sivustolle ja Facebookiin. Tahvanainen, A. 2017.

PRINSSI

JOLLA EI OLLUT SYDÄNTÄ

Anu Kuusenoksa

PRINSSI JOLLA EI OLLUT SYDÄNTÄ Anu Kuusenoksa

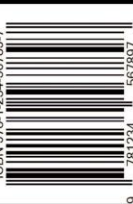
Jo ihmiskunnan aamunkoiton aikaan öitä hallitsi kaksi vampyyria. Kun toinen heistä päätti luoda itselleen jälkeläisen, alkoivat verilinjat kasvaa erilleen. Veri hallitsee heitä. Se kahlitsee heidät vanhimpiinsa – yhtä poikkeusta lukuun ottamatta. Oisessa metsässä nuori ihmistyttö Aurora kohtaa Judaksen. Mies osoittautuu pakotetuksi painajaisesta, jossa Aurora elää. Mutta Judaksen menneisyys ei jätä häntä rauhaan. Hän on muukalainen kaltaistensa keskuudessa. Hän kulkee verilinjojen ulkopuolella.

Judaksen ja Auroran kohtaaminen johtaa tapahtumiin, joissa vampyyrien vuosituhansien aikana rakentama ankara hierarkia murentuu. Aurora tempautuu mukaan vampyyrien ikiaikojen kestäneisiin kuvioihin, joita sävyttävät kauna, kosto ja juomittelu. Pian hän on niin syväällä, ettei paluuta enää ole.

Scarabe

KUSTANNUS

ISBN 978-1-234-567-89-7

9 781234 567897

